

U 65/2010 vp

Valtioneuvoston kirjelmä Eduskunnalle ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla (uudelleen laadittu toisinto Bryssel I asetuksesta)

Perustuslain 96 §:n 2 momentin mukaisesti lähetetään Eduskunnalle Euroopan komission 14 päivänä joulukuuta 2010 tekemä ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla sekä ehdotuksesta laadittu muistio.

Helsingissä 17 päivänä maaliskuuta 2011

Oikeusministeri *Tuija Brax*

Lainsäädäntöneuvos Maarit Leppänen

OIKEUSMINISTERIÖ

MUISTIO EU/2010/1871
10.3.2011**EHDOTUS EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI TUOMIOISTUIMEN TOIMIVALLASTA SEKÄ TUOMIOIDEN TUNNUSTAMISESTA JA TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA SIVIILI- JA KAUPPAOIKEUDEN ALALLA (UDELLEEN LAADITTU TOISINTO BRYSSSEL I ASETUKSESTA)****1 Yleistä**

Euroopan komissio on 14 päivänä joulukuuta 2010 tehnyt ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla. Ehdotus, joka on annettu asiakirjassa KOM(2010) 748 lopullinen, perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 67 artiklan 4 kohtaan ja 81 artiklan 2 kohdan a, c ja e alakohtaan. Niiden tavoitteena on tuomioiden vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen perusteella kehittää oikeudellista yhteistyötä yksityisoikeudellisissa asioissa, joilla on rajat ylittäviä vaikutuksia.

Ehdotuksessa esitetään nykyisen tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 eli niin sanotun Bryssel I asetuksen tarkistamista. Muutosehdotusten sisällyttäminen nykyiseen asetukseen tapahtuisi siten, että asetuksesta laaditaan kokonaan uusi toisinto.

Komission asetusehdotus perustuu muun muassa Tukholmassa 10 ja 11 päivänä joulukuuta 2009 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston hyväksymän Tukholman ohjelman toimeenpanoon. Asetuksen tarkistamisen yleisenä tavoitteena on Euroopan oikeusalueen kehittäminen poistamalla jäljellä olevia esteitä tuomioistuinten päätösten vapaalle liikkuvuudelle. Ehdotuksen tavoitteena on edelleen helpottaa rajat ylittävien riitaasioiden ratkaisemista Euroopan unionissa.

Asetusehdotuksen valmistelemiseksi komissio julkaisi 21 päivänä huhtikuuta 2009 vihreän kirjan tuomioistuimen toimival-

lasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 tarkistamisesta [KOM(2009) 175 lopullinen]. Vihreä kirja liittyy komission kertomukseen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 soveltamisesta [KOM(2009) 174 lopullinen]. Eduskuntaa on tiedotettu vihreässä kirjassa esitetyistä kysymyksistä ja valtioneuvoston kannasta kirjeellä E 54/2009 vp ja siihen liittyvällä jatkokirjeellä (ks. LaVP 47/2009 vp 3 §).

2 Muutokset Bryssel I asetuksen säännöksiin**2.1 Asetuksen soveltamisala**

Nykyisen Bryssel I asetuksen mukaan sen toimivaltasäännökset tulevat sovellettaviksi vain, jos vastaajalla on kotipaikka jäsenvaltiossa. Jos vastaajalla on kotipaikka kolmannessa valtiossa, sovelletaan Bryssel I asetuksen sijaan kansallisia toimivaltasäännöksiä. Komission ehdotuksessa esitetään, että Bryssel I asetuksen tuomioistuimen toimivaltaa koskevat säännökset tulisivat sovellettaviksi myös sellaisissa rajat ylittävissä riitaasioissa, joissa vastaajan kotipaikka on muussa kuin Euroopan unionin jäsenvaltiossa. Kansallisessa laissa olevia toimivaltaperusteita ei enää voitaisi käyttää. Ehdotus edellyttää muutoksia asetuksen toimivaltaa koskevan II luvun 1 jakson yleisiin säännöksiin.

Jotta oikeus saattaa asia tuomioistuimen ratkaistavaksi turvattaisiin, asetuksen II lukuun ehdotetaan lisättäväksi uusi, toissijaista toimivaltaa sekä varatoimivaltaa (*forum necessitatis*) koskeva 8 jakso. Jakson säännöksiä sovellettaisiin vain sellaiseen vastaajaan, jolla ei ole kotipaikka jäsenvaltiossa. Käytännössä kysymys on yhdenmukaisista, tavanomaisia toimivaltaperusteita pidemmälle menevistä toimivaltaperusteista. Toissijainen toimivalta olisi tietyin edellytyksin vastaajan omaisuuden sijaintivaltion tuomioistuimilla (25 artikla). Jos toissijaista toimivaltaa koskevasta säännöksestä huolimatta mikään jäsenvaltion tuomioistuin ei ole toimivaltainen, jäsenvaltiossa sijaitseva tuomioistuin voisi poikkeuksellisesti 26 artiklan varatoimivaltaa koskevan säännöksen perusteella tutkia asian. Säännöstä voitaisiin soveltaa vain, jos oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin tai oikeussuojan saatavuus sitä edellyttävät.

Asetusta ei ehdotuksen mukaan enää sovellettaisi elatusapuveivoitteisiin. Välimiesmenettelyyn asetusta ei jatkossakaan sovellettaisi, mutta asian vireilläoloa koskeviin säännöksiin esitetään tehtäväksi eräitä muutoksia, joita sovellettaisiin myös suhteessa vireillä olevaan välimiesmenettelyyn. Näiden muutosehdotusten yksityiskohtia selostetaan jäljempänä jaksoissa 2.2. sekä 2.3.

2.2 Tuomioistuimen toimivalta

Bryssel I asetuksen II luvun 2 jakso sisältää erityistä toimivaltaa koskevia säännöksiä. Toimivallasta elatusapua koskevassa asiassa säädetään 5 artiklan 2 kohdassa. Koska toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä elatusveivoitteita koskevissa asioissa on 18 päivänä joulukuuta 2008 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 4/2009, komissio ehdottaa elatusapua koskevan toimivaltasäännöksen poistamista.

Komissio ehdottaa erityistä toimivaltaa koskevan 5 artiklan 3 kohtaan lisättäväksi uusi toimivaltaperuste, jonka mukaan toimivaltaisia olisivat irtaimen omaisuuden esine- tai omistusoikeutta koskevassa asiassa sen paikkakunnan tuomioistuimet, missä irtain omaisuus sijaitsee.

Toimivaltaa työsopimusta koskevassa riita-asiassa koskevaa 18 artiklan 1 kohtaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että työntekijä voisi nostaa kanteen useita vastaajia vastaan 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Muutoksesta seuraisi, että sellaista työnantajaa vastaan, jolla on kotipaikka jäsenvaltiossa, voidaan asiassa, jossa on useita vastaajia, nostaa kanne myöskin tuomioistuimessa, jonka alueella jollakin vastaajista on kotipaikka. Tämä edellyttää kuitenkin, että kanteiden välillä on niin läheinen yhteys, että niiden käsitteleminen ja ratkaiseminen yhdessä on toivottavaa, jotta kanteiden käsitteleminen eri oikeudenkäynneissä ei johtaisi ristiriitaisiin tuomioihin.

Asetuksen II luvun 6 jakso koskee yksinomaista toimivaltaa (22 artikla). Artiklan 1 kohta koskee toimivaltaa esineoikeutta kiinteään omaisuuteen tai kiinteän omaisuuden vuokrasopimusta koskevassa asiassa. Kohtaa täsmennettäisiin siten, että kanne lyhyempää vuokrasopimusta koskevassa riidassa voitaisiin nostaa vastaajan kotipaikkavaltion tuomioistuimessa, jos kantajalla ja vastaajalla oli kotipaikka samassa jäsenvaltiossa joko silloin, kun kanne nostettiin tai silloin, kun vuokrasopimus tehtiin. Kohtaan esitetään lisäksi otettavaksi poikkeussäännös (b alakohta), joka mahdollistaisi oikeuspaikkalausekkeen sisällyttämisen ammattitoiminnan harjoittamiseen tarkoitettujen tilojen vuokrausta koskeviin sopimuksiin.

Oikeuspaikka- eli prorogaatiosopimusta koskevat säännökset on sijoitettu II luvun 7 jakson 23 ja 24 artiklaan. Voimassa olevaa 23 artiklaa esitetään täsmennettäväksi siten, että siinä todettaisiin, että muulla kuin praegiatuomioistuimella on oikeus tutkia asiaa, jos oikeuspaikkasopimus on prorogaatiovaltion lainsäädännön mukaan mitätön. Asetuksen 24 artiklan mukaan asetuksessa säädettyjen toimivaltaperusteiden lisäksi tuomioistuin on toimivaltainen tutkimaan asian silloin, kun vastaaja vastaa kanteeseen, eikä kiistä tuomioistuimen toimivaltaa. Säännöstä ei sovelleta, jos toinen tuomioistuin on 22 artiklan mukaan yksinomaisesti toimivaltainen. Säännökseen sisällytettäisiin lisäksi uusi kohta, jonka mukaan vakuutusopimuksia, kuluttajansuojaa tai työsopimuksia koskevissa asioissa vastaajalle on erikseen haastehakemuksessa tai vastaavassa asiakirjassa ilmoitettava

oikeudesta kiistää tuomioistuimen toimivalta ja haasteeseen vastaamisen seuraukset. Tuomioistuimen on varmistettava, että nämä tiedot on annettu vastaajalle. Muilta osin prorogaatiota koskevia säännöksiä ei muutettaisi.

Asetuksen II luvun uuteen 8 jaksoon (25—26 artikla) otettaisiin toimivaltaperusteet (omaisuuden sijaintiin perustuva toimivalta ja varatoimivalta), joita sovellettaisiin vain vastaajiin, joilla ei ole kotipaikka jäsenvaltiossa. Muutosta on selostettu edellä kirjelmän jaksossa 2.1.

Säännökset tuomioistuimen toimivallan tutkimisesta esitetään sijoitettavaksi II luvun 9 jaksoon (27—28 artikla).

Asetuksen 27 artiklan mukaan kanne olisi tuomioistuimen omasta aloitteesta jätettävä tutkimatta, jos se ei ole asetuksen mukaan toimivaltainen. Säännöksessä ei enää viitattaisi artiklaan, jossa säädetään tuomioistuimen yksinomaisesta toimivallasta.

Asetuksen 28 artiklassa säädettäisiin siitä, miten tuomioistuimen olisi meneteltävä tilanteessa, jossa vastaaja ei vastaa kanteeseen. Säännöstä ei sinänsä esitetä muutettavaksi. Asetuksen 27 ja 28 artiklan välistä rakennetta kuitenkin muutettaisiin siten, että 28 artiklassa ei enää erikseen mainittaisi, että kanne on jätettävä tutkimatta myös siinä tilanteessa, että vastaaja ei vastaa ja tuomioistuin ei ole asetuksen säännösten mukaan toimivaltainen tutkimaan asiaa. Tutkimatta jättämisestä säädettäisiin vain 27 artiklassa.

2.3 Vireillölovaikutukset

Lis pendens. Asetuksen II luvun 10 jaksossa (29—34 artikla) säädettäisiin vireillölosta ja samassa yhteydessä käsiteltävistä kanteista. Asetuksen 29 artiklassa säädettäisiin tilanteesta, jossa samaa asiaa ja samoja asianosaisia koskeva riita-asia on vireillä eri jäsenvaltioiden tuomioistuimissa (*lis pendens*). Nykyisen säännöksen mukaan tällaisessa tilanteessa muiden jäsenvaltioiden tuomioistuimet kuin sen, jossa kanne on ensin nostettu, on omasta aloitteestaan keskeytettävä asian käsittely kunnes tuomioistuin, jossa kanne on ensin nostettu, on ratkaissut toimivaltaansa koskevan kysymyksen. Tätä säännöstä ei esitetä muutettavaksi kuin siten, että toimivaltaa koskeva kysymys olisi ratkaistava kuuden

kuukauden kuluessa, jollei se ole poikkeuksellisten olosuhteiden takia mahdotonta. Säännöksessä säädettäisiin myös tuomioistuinten välisestä yhteydenpidosta. Tuomioistuin, jossa kanne on ensin nostettu, olisi velvollinen pyynnöstä tiedottaa vireilletuloajan kohdasta muille tuomioistuimille, jossa asia on vireillä. Tuomioistuimen on myös tiedotettava toimivaltaa koskevan päätöksen tekemisen arvioidusta ajankohdasta. Siitä, koska kanne katsotaan tulleen nostetuksi, säädettäisiin asetuksen 33 artiklassa. Vireilletulon ajankohtaa koskevaa säännöstä ei esitetä muutettavaksi.

Lis pendens ja oikeuspaikkasopimus. Ehdotuksessa esitetään oikeuspaikkasopimuksessa osoitetun tuomioistuimen aseman vahvistamista. Asetusehdotuksen 32 artiklan 2 kohdan mukaan muilla kuin prorogaatiosopimuksessa yksinomaisesti toimivaltaiseksi tuomioistuimeksi osoitetuilla jäsenvaltion tuomioistuimella/-illa ei olisi toimivaltaa tutkia asiaa ennen kuin sopimuksessa nimetty tuomioistuin on luopunut toimivallastaan. Tämä tarkoittaa käytännössä sitä, ettei *lis pendens* -tilannetta voisi syntyä silloin, kun tuomioistuimen toimivalta perustuu oikeuspaikkasopimukseen. Säännöstä ei sovellettaisi vakuutus-, kuluttajansuoja- tai työsopimusasioita koskeviin riitoihin.

Lis pendens ja välimiesmenettely. Asetusehdotuksen 29 artiklassa säädetään myös siitä, miten asian vireilläölo välimiestuomioistuimessa vaikuttaa tuomioistuimen toimivaltaan käsitellä samaa asiaa ja samoja asianosaisia koskevaa riita-asiaa. Artiklan 4 kohdan mukaan silloin, kun sovitun tai nimetyn välimiestuomioistuimen kotipaikka on jossakin jäsenvaltiossa, on sellaisten toisen jäsenvaltion tuomioistuinten, joiden toimivalta on kiistetty välityssopimuksen nojalla, keskeytettävä asian käsittely heti kun sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jossa välimiestuomioistuimen kotipaikka on, tai välimiestuomioistuimessa on pantu vireille menettely, jossa välityssopimuksen olemassaolo, pätevyys tai vaikutukset ratkaistaan joko pääasiana tai erillisenä kysymyksenä. Säännös ei estäisi jäsenvaltion tuomioistuinta luopumasta toimivallastaan, jos tällaisesta velvollisuudesta säädetään tuomioistuimen kansallisessa laissa.

Jos tuomioistuin toteaa välityssopimuksen olemassaolon, pätevyyden tai vaikutukset toteen näytetyiksi, sen olisi luovuttava toimivallastaan.

Ajankohdasta, jolloin tuomioistuin olisi velvollinen keskeyttämään asian käsittely sen vuoksi, että välityslausekkeen pätevyyttä jne. koskeva menettely on tullut vireille välimiestuomioistuimessa, säädettäisiin 33 artiklan 3 kohdassa. Menettely katsottaisiin tulleen vireille, kun osapuoli on nimennyt välimiehen tai pyytänyt jonkin laitoksen, viranomaisen tai tuomioistuimen apua välimiestuomioistuimen muodostamiseksi.

Välimiestuomioistuimeen liittyviä säännöksiä ei sovellettaisi vakuutus-, kuluttajansuoja- tai työ sopimusasioita koskeviin riitoihin.

Lis pendens ja oikeudenkäynti kolmannessa valtiossa. Asetukseen esitetään lisättäväksi säännös siitä, miten jäsenvaltion tuomioistuimen toimivalta määräytyisi tilanteessa, jossa samoja asianosaisia ja samaa asiaa koskeva kanne on jo vireillä unionin ulkopuolisessa valtiossa. Asetusehdotuksen 34 artiklan mukaan jäsenvaltion tuomioistuin voisi niin harkitessaan tällaisessa tilanteessa keskeyttää asian käsittelyn, jos on odotettavissa, että kolmannen valtion tuomioistuin antaa kohtuullisen ajan kuluessa tuomion, joka voidaan tunnustaa ja tarvittaessa panna täytäntöön kyseisessä jäsenvaltiossa, ja jäsenvaltion tuomioistuin katsoo, että tämä on tarpeen moitteettoman lainkäytön turvaamiseksi. Menettelyn keskeyttämisen aikana se asianosainen, joka on pannut asian vireille jäsenvaltion tuomioistuimessa, ei menetä oikeuttaan tuon jäsenvaltion lainsäädännön mukaiseen määräjän kulumisen tai sen rajoittamisen keskeyttämiseen. Tuomioistuin voisi ryhtyä tutkimaan asiaa milloin tahansa jommankumman osapuolen hakemuksesta tai omasta aloitteestaan edellyttäen, että yksi seuraavista edellytyksistä täytyisi:

- a) asian käsittely kolmannen valtion tuomioistuimessa keskeytetään tai lopetetaan;
- b) tuomioistuin katsoo, että asiaa ei todennäköisesti voida käsitellä kolmannen valtion tuomioistuimessa kohtuullisessa ajassa; tai
- c) keskeyttämisen lopettamista vaaditaan moitteettoman lainkäytön toteutumiseksi.

Tuomioistuin olisi jommankumman osapuolen hakemuksesta tai omasta aloitteestaan jätettävä asia tutkimatta, jos menettely kolmannen valtion tuomioistuimessa on saatu päätökseen ja sen tuloksena annettu tuomio on täytäntöönpanokelpoinen kyseisessä valtiossa tai se voidaan tunnustaa ja tarvittaessa panna täytäntöön jäsenvaltiossa.

2.4 Väliaikaiset toimenpiteet ja turvaamistoimet

Voimassa olevan Bryssel I asetuksen mukaan jäsenvaltion lain mukaisia väliaikaisia toimenpiteitä ja turvaamistoimia (jatkossa turvaamistoimi) voidaan pyytää sanotun jäsenvaltion tuomioistuimilta myös silloin, kun toisen jäsenvaltion tuomioistuin on toimivaltainen tutkimaan pääasian. Oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltiossa annettuja turvaamistoimia tunnustetaan ja pannaan toisessa jäsenvaltiossa täytäntöön, jos toimesta on päätetty vastavuoroisessa (*inter partes*) menettelyssä. Jos turvaamistoimesta on päätetty vastapuolta kuulematta (*ex parte*), ratkaisua ei voida tunnustaa tai panna täytäntöön Bryssel I asetuksen mukaan.

Asetusehdotuksen 2 artiklan a kohdan mukaan *ex parte* -menettelyssä annettu turvaamistoimi olisi jatkossa tuomion tavoin pantavissa täytäntöön toisessa jäsenvaltiossa, edellyttäen, että toimesta on tehnyt päätöksen pääasiassa toimivaltainen tuomioistuin ja vastaajalla on oikeus hakea sanotulta tuomioistuimelta muutosta toimen määräämistä koskevaan ratkaisuun tai toimen täytäntöönpanon keskeyttämistä. Tämä seuraa siitä, että tällainen turvaamistoimi sanotun artiklan mukaan rinnastettaisiin tuomioon täytäntöönpanoa koskevaa lukua sovellettaessa.

Asetukseen ehdotetaan myös otettavaksi nykyistä yksityiskohtaisemmat säännöksiä toimivallasta turvaamistoimia koskevassa asiassa. Asetusehdotuksen 35 artiklan ehdotetaan otettavaksi säännös, jonka mukaan jäsenvaltion tuomioistuin, joka on toimivaltainen tutkimaan pääasian, voi myös määrätä turvaamistoimia siten kuin tuomioistuinvaltion laissa säädetään.

Ehdotuksen 36 artiklan mukaan se, että pääasia on vireillä toisen valtion tuomioistuimessa tai välimiestuomioistuimessa tai et-

tä toisen valtion tuomioistuin on toimivaltainen tutkimaan asian, ei estä sitä, että väliaikaisia tai turvaamistoimia haetaan kansallisen lain mukaisesti toisessa jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuin ei ole toimivaltainen tutkimaan pääasiaa.

Asetuksen 31 artiklaan ehdotetaan lisäksi lisättäväksi uusi säännös tuomioistuinten yhteistyöstä tilanteessa, jossa turvaamistoimia haetaan toisen kuin pääasiaa tutkivan jäsenvaltion tuomioistuimessa. Ehdotetun säännöksen mukaan pääasiaa tutkivan ja turvaamistoimesta päättävän tuomioistuimen on tehtävä yhteistyötä sen varmistamiseksi, että pääasiaa ja turvaamistoimia koskevia menettelyjä koordinoidaan asianmukaisella tavalla. Erityisesti turvaamistoimia käsittelevän tuomioistuimen on pyydettävä toiselta tuomioistuimelta tietoja kaikista asiaan liittyvistä olosuhteista, kuten haettavan turvaamistoimen kiireellisyydestä tai siitä, onko pääasiaa käsittelevä tuomioistuin mahdollisesti hylännyt tällaista turvaamistoimea koskevan hakeuksen.

2.5 Tunnustaminen ja täytäntöönpano

Yleistä. Tuomioiden tunnustamisesta, täytäntöönpanokelpoisuudesta ja täytäntöönpanosta säädettäisiin asetusehdotuksen III luvussa (37—69 artiklat). Luvun 1 jaksoa sovellettaisiin tuomioihin, joiden osalta täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista ei vaadita. Luvun 2 jaksoa sovellettaisiin tuomioihin, joiden osalta julistamista täytäntöönpanokelpoiseksi vaaditaan. Tällaisia olisivat kunnianloukkaustuomiot sekä ryhmäkanteesta annetut tuomiot. Luvun 3 jakso sisältäisi säännöksiä, joita sovellettaisiin sekä 1 että 2 jaksossa tarkoitettuihin tuomioihin.

Tunnustamisesta. Asetuksen 38—39 artiklat koskevat tuomion tunnustamista. Sääntö olisi, että toisessa jäsenvaltiossa annettu tuomio tunnustetaan ilman eri menettelyä eli automaattisesti kaikissa muissa jäsenvaltioissa (38 artiklan 1 kohta). Näin säädetään myös nykyisessä Bryssel I asetuksessa.

Asetusehdotuksen 39 artikla sisältää säännökset siitä, mitä asiakirjoja on annettava, kun vetoaa jäsenvaltiossa annettuun tuomioon toisessa jäsenvaltion tuomioistuimessa käydyssä oikeudenkäynnissä. Säännöksessä

todetaan myös, että tuomioistuin voi keskeyttää asian käsittelyn kokonaan tai osittain, jos tuomiota on vastustettu alkuperäjäsenvaltiossa tai jos siellä on pyydetty asetuksen mukaista tuomion uudelleen käsittelyä.

Eksekvatuurista luopuminen. Asetusehdotuksen 38 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltiossa annettu tuomio, joka on kyseisessä jäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoinen, on täytäntöönpanokelpoinen myös toisessa jäsenvaltiossa ilman, että sitä on tarpeen julistaa täytäntöönpanokelpoiseksi. Tämä ehdotus täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta eli *eksekvatuurista* luopumiseksi olisi suuri muutos nykytilaan. Siitä seuraisi käytännössä, että toisessa jäsenvaltiossa annettu tuomio jatkossa menisi suoraan täytäntöönpanotavaksi täytäntöönpanosta vastaavalle viranomaiselle, Suomessa ulosottomiehelle.

Asetusehdotuksen 40 artiklan mukaan täytäntöönpanokelpoinen tuomio oikeuttaisi ilman eri toimenpiteitä ryhtymään kaikkiin täytäntöönpanevan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisiin turvaamistoimiin. Asetusehdotuksen 41 artiklan mukaan muussa jäsenvaltiossa annettujen tuomioiden täytäntöönpanomenettelyyn sovelletaan täytäntöönpanevan jäsenvaltion lakia, jollei asetuksen säännöksistä muuta johdu. Jäsenvaltiossa annettu tuomio, joka on asetuksen mukaan täytäntöönpanokelpoinen täytäntöönpanojäsenvaltiossa, pannaan täytäntöön samoin edellytyksin kuin täytäntöönpanojäsenvaltiossa annettu tuomio.

Ehdotuksen 42 artiklassa säädetään täytäntöönpanoviranomaiselle toimitettavista asiakirjoista. Tuomiosta olisi toimitettava jäljennös sekä asetuksen liitteessä I olevalle lomakkeelle laadittu todistus (*sertifikaatti*) siitä, että tuomio on täytäntöönpanokelpoinen. Artiklan 2 kohdassa säädettäisiin erikseen turvaamistoimia koskevan tuomion täytäntöönpanopyynnön yhteydessä toimitettavista asiakirjoista ja selvityksistä. Edellä sanottujen asiakirjojen lisäksi sertifikaatissa olisi kuvattava täytäntöönpanotava toimenpide ja vahvistettava, että tuomioistuin on toimivaltainen käsittelemään pääasian. Jos toimenpide on määrätty ilman, että vastaaja on kutsuttu oikeudenkäyntiin, ja toimi on tarkoitettu täytäntöön ilman, että se annetaan ensin tiedoksi vastaajalle, todistuksessa olisi

myös vahvistettava, että vastaajalla on oikeus kiistää toimi myöhemmin tuomion antaneen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön nojalta.

Pääsääntö olisi, ettei sertifikaatin sisällöstä vaadittaisi käännöstä. Tarvittaessa viranomaisena voisi pyytää käännöstä tai *translitterointia* (siirtokirjoitusta) sertifikaatin sisällöstä. Tuomion käntämistä toimivaltainen viranomaisena ei saa hakijalta vaatia, paitsi tilanteissa, jossa tuomion täytäntöönpanoa vastustetaan ja käännös on tarpeen.

Asetusehdotuksen 43 artikla mahdollistaa täytäntöönpanon epäämisen joko kokonaan tai osittain eräissä käytännössä hyvin poikkeuksellisissa tilanteissa. Artiklan mukaan täytäntöönpano voidaan evätä, jos tuomio on ristiriidassa täytäntöönpanovaltiossa samoja asianosaisia ja samaa asiaa annetun tuomion kanssa tai jossakin toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa aikaisemmin annetun tuomion edellyttäen, että tuomio täyttää edellytyksen sen tunnustamiseksi täytäntöönpanojäsenvaltiossa. Täytäntöönpanon epää edellä mainituissa tilanteissa vastaajan hakemuksesta täytäntöönpanevan jäsenvaltion toimivaltainen viranomaisena.

Asetusehdotuksen 44 artiklassa säädettäisiin täytäntöönpanon rajoittamisesta turvaamistoimiin, täytäntöönpanoa pyytävän velvollisuudesta asettaa vakuus tai tuomion täytäntöönpanon keskeyttämisestä joko kokonaan tai osittain. Edellä sanottuihin toimenpiteisiin ryhtyminen edellyttää, että yksipuoliseen tuomioon on pyydetty uudelleentarkastelua siten kuin 45 artiklassa säädetään tai täytäntöönpano on riitautettu täytäntöönpanovaltiossa *ordre public* -perusteella siten kuin 46 artiklassa säädetään.

Tuomion täytäntöönpano ei automaattisesti keskeytyisi sen vuoksi, että siihen on haettu muutosta tuomiovaltiossa ja menettelyn lopputulos ei vielä ole selvillä. Täytäntöönpano on kuitenkin vastaajan hakemuksesta keskeytettävä, jos se ei enää ole täytäntöönpanokelpoinen siinä jäsenvaltiossa, jossa tuomio on annettu. Vastaavasti *ex parte* -menettelyssä annetun turvaamistoimen täytäntöönpano olisi keskeytettävä, jos vastaaja on vastustanut toimea valtiossa, jossa se on määrätty.

Tuomion uudelleentarkastelu ja ordre public -riitauttaminen. Asetuksen 45 artiklassa säädettäisiin poissaolotuomion, yleensä yksipuolisen tuomion uudelleentarkastelusta. Muissa kuin 45 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa olisi mahdollista soveltaa 46 artiklan säännöksiä tuomion tunnustamisen tai täytäntöönpanon epäämisestä.

Jos asiassa on annettu tuomio ilman, että vastaaja on asiassa vastannut, vastaajalla olisi oikeus pyytää tuomion uudelleentarkastelua tuomiovaltion toimivaltaisessa tuomioistuimessa, jos

1) hänelle ei ole annettu tiedoksi haastehakemusta tai vastaavaa asiakirjaa riittävän ajoissa ja sellaisella tavalla, että hän olisi voinut vastata siihen; tai

2) hän ei ole voinut kiistää vaadetta ylivoimaisen esteen tai hänestä riippumattomien poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi,

paitsi jos vastaaja ei ole vastustanut tuomiota, vaikka hän olisi voinut niin tehdä.

Artikla sisältäisi myös menettelysäännöksiä. Hakemus uudelleentarkasteluksi olisi jätettävä asetuksen liitteessä II esitetystä muodosta. Hakemus olisi mahdollista jättää suoraan sille alkuperäjäsenvaltion tuomioistuimelle, joka on toimivaltainen käsittelemään uudelleentarkastelua 45 artiklan nojalta. Hakemus voitaisiin jättää myös täytäntöönpanojäsenvaltion toimivaltaiselle tuomioistuimelle, jonka tulisi ilman tarpeetonta viivytystä toimittaa hakemus alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle tuomioistuimelle käyttäen asetusehdotuksen mukaisesti ilmoitettuja viestintäkeinoja.

Uudelleentarkastelua koskeva hakemus olisi tehtävä viipymättä ja joka tapauksessa 45 päivän kuluessa siitä kun vastaaja on tosiasiassa saanut tiedon tuomion sisällöstä. Jos vastaaja hakee uudelleentarkastelua täytäntöönpanomenettelyn yhteydessä, määräajan kuluminen alkaa viimeistään sellaisen ensimmäisen täytäntöönpanotoimenpiteen toteuttamispäivästä, jonka seurauksena hänen omaisuutensa ei enää ole joko kokonaan tai osittain hänen määräysvallassaan. Hakemus katsottaisiin tehdyksi, kun jompikumpi edellisessä kappaleessa mainituista tuomioistuinta on ottanut sen vastaan.

Jos uudelleentarkastelua koskeva hakemus on ilmeisen perusteeton, alkuperäjäsenvaltion

toimivaltaisen tuomioistuimen olisi hylättävä hakemuksen välittömästi ja joka tapauksessa 30 päivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta. Tällöin yksipuolinen tuomio jäisi voimaan.

Jos tuomioistuin katsoisi, että uudelleen-tarkastelu on oikeutettu jonkin artiklassa säädetyn perusteen nojalla, tuomio olisi mitätön. Se osapuoli, joka sai tuomion alkuperäisessä tuomioistuimessa, ei kuitenkaan menetä oikeuttaan alkuperäisessä menettelyssä vahvistettuun määräajan kulumisen tai sen rajoittamisen keskeyttämiseen.

Säännöstä sovellettaisiin oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa (asiakirjojen tiedoksianto) ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000 kumoamisesta 13 päivänä marraskuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1393/2007 19 artiklan 4 kohdan säännösten asemesta, jos haastehakemus tai vastaava asiakirja olisi toimitettava jäsenvaltiosta toiseen kyseisen asetuksen nojalla.

Jos kysymys ei olisi poissaolotuomiosta, asian osapuolella olisi asetusehdotuksen 46 artiklan mukaan oikeus hakea tuomion tunnustamisen tai täytäntöönpanon epäämistä, jos tällainen tunnustaminen tai täytäntöönpano olisi ristiriidassa oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan peruseriaatteen kanssa (*ordre public*). Tämä hakemus olisi – toisin kuin uudelleentutkimista koskeva hakemus – tehtävä täytäntöönpanojäsenvaltion tuomioistuimelle. Alueellinen toimivalta määräytyisi sen asianosaisen kotipaikan mukaan, jota vastaan tunnustamista tai täytäntöönpanoa haetaan, tai täytäntöönpanopaikkakunnan perusteella. Hakemus tehtäisiin täytäntöönpanojäsenvaltion lain mukaisesti. Ilmeisen perusteeton hakemus olisi heti hylättävä tai ainakin 30 päivän kuluessa siitä, että hakemus on otettu tuomioistuimessa vastaan. Jos hakemus on perusteltu, tuomioistuin kieltäytyisi tuomion tunnustamisesta tai täytäntöönpanosta. Tuomioistuin, jolle on esitetty edellä tarkoitettu hakemus, voisi keskeyttää asian käsittelyn, jos tuomioon on alkupe-
räjäsenvaltiossa haettu muutosta varsinaisin muutoksenhakukeinoin tai jos sellaisen muutoksenhakukeinon käyttämiseksi säädetty ai-

ka ei ole vielä kulunut umpeen. Jos tällaisen muutoksenhaun määräaika ei ole vielä päätynyt, tuomioistuin voisi vahvistaa määräajan, johon mennessä tuomioon olisi haettava muutosta.

Kunnianloukkaus ja ryhmäkante. Asetusehdotuksen III luvun 2 jaksossa säädettäisiin kunnianloukkaus- tai muussa vastaavalaaisessa asiassa tai ryhmäkanteen johdosta annettu tuomio tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta. Jakso nimi olisi ehdotuksen mukaan ”Tuomiot, joiden osalta täytäntöönpanokelpoiseksi julistaminen vaaditaan siirtymäkauden ajan”.

Asetusehdotuksen 47 artiklan mukaan kunnianloukkaus- tai muussa vastaavalaaisessa asiassa tai ryhmäkanteen johdosta annettu tuomio tunnustettaisiin toisissa jäsenvaltioissa ilman eri menettelyä. Jos kysymys tuomion tunnustamisesta sellaisenaan on riidan kohteena, voisi jokainen, jonka etua tuomion tunnustaminen koskee, pyytää asetuksen mukaisessa eksekvatuurimenettelyssä vahvistettavaksi, että tuomio on tunnustettava. Asetuksessa säädettäisiin siitä, milloin edellä tarkoitettua tuomiota ei voisi tunnustaa. Perusteet olisivat samat kuin nykyisessä Bryssel I asetuksessa.

Asetusehdotuksen 47 artiklassa tarkoitettut tuomiot voitaisiin ehdotuksen mukaan panna muissa jäsenvaltioissa täytäntöön, jos ne on siellä julistettu täytäntöönpanokelpoisiksi. Ehdotus tarkoittaisi käytännössä sitä, että nykyinen eksekvatuurimenettely säilyisi kuta-kuinkin entisellään kunnianloukkaus- ja ryhmäkanteasioissa. Komissio voisi kuitenkin asetuksen voimaantulon jälkeen esittää eksekvatuurimenettelyn poistamista myös näissä asioissa. Eksekvatuurimenettelystä säädettäisiin asetuksen 47–63 artiklassa.

Yhteisiä täytäntöönpanoa koskevia säännöksiä. Asetusehdotuksen III luvun 3 jakso (64–69 artikla) sisältäisi säännöksiä, joita sovellettaisiin tuomion tunnustamiseen ja täytäntöönpanoon siitä riippumatta, onko kyse tuomiosta, joka vaatii eksekvatuuria vai ei. Uutta olisi, ettei täytäntöönpanoa toisessa jäsenvaltiossa hakevalla asianosaisella enää tarvitsisi olla postiosoitetta tai edustajaa täytäntöönpanovaltiossa (65 artikla).

Asetusehdotuksen 66 artiklan mukaan tilanteessa, jossa täytäntöönpanovaltion laki ei

tunne täytäntöönpantavaa toimenpidettä, toimivaltaisen täytäntöönpanoviranomaisen tulisi mukauttaa toimenpide täytäntöönpanovaltion lain mukaiseksi siten, että se vastaa niitä tavoitteita, joita toimenpiteellä pyritään saamaan aikaan. Säännöstä sovellettaisiin ensisijaisesti turvaamistoimiin.

Asetusehdotuksen 67 artiklassa säädettäisiin uhkasakosta. Säännöksen mukaan jäsenvaltiossa annettu tuomio, jolla joku on velvoitettu maksamaan uhkasakko, on täytäntöönpanokelpoinen siinä jäsenvaltiossa, missä täytäntöönpanoa pyydetään. Täytäntöönpanojäsenvaltion toimivaltainen tuomioistuin tai viranomainen vahvistaa uhkasakon määrän ainoastaan, jos tuomiojäsenvaltion tuomioistuin ei ole lopullisesti sitä vahvistanut.

Asetusehdotuksen 68 mukaan asianosaiselta, joka jäsenvaltiossa pyytää toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion täytäntöönpanoa, ei saa vaatia vakuutta, takuuta, talletusta tai muuta senkaltaista suoritusta sillä perusteella, että hän on ulkomaalainen tai että hänen kotipaikkansa tai oleskelupaikkansa ei ole täytäntöönpanojäsenvaltiossa. Ehdotus vastaa nykyistä säännöstä.

Ehdotuksen 69 artiklassa säädettäisiin asetuksessa tarkoitettujen käännosten yksityiskohdista.

Viralliset asiakirjat ja tuomioistuimessa tehty sovinto. Viralliset asiakirjat (*actes authentiques*) ja tuomioistuimessa tehdyt sovinnot olisivat käytännössä täytäntöönpantavissa samoin edellytyksin ja menettelyin kuin tuomiot. Asiakirjoista säädettäisiin asetusehdotuksen IV luvussa. Alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen tuomioistuimen tai viranomaisen olisi pyynnöstä laadittava todistus asiakirjan sisällöstä ja sen täytäntöönpanokelpoisuudesta.

2.6 Yleiset säännökset

Asetuksen yleiset säännökset ehdotetaan sijoitettavaksi V lukuun (72—76 artikla). Asetusehdotuksen 72 artiklassa kiellettäisiin vaatimasta laillistamista tai muuta vastaavaa muodollisuutta. Asetuksen 73—74 artiklassa säädettäisiin asianosaisen kotipaikasta. Säännöksiä ei ehdoteta muutettavaksi nykyisestä. Asetuksen 75 artiklassa säädettäisiin rikosprosessin yhteydessä annettavan vahingon-

korvaustuomion tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta. Säännöstä ei ehdoteta muutettavaksi.

Ehdotuksen 76 artiklassa säädettäisiin siitä, milloin takaus- tai takautumisvaatimusta taikka sivullisvaatimusta koskeviin kansallisiin toimivaltaperusteisiin voidaan vedota. Säännös löytyy tällä hetkellä vuoden 2003 liittymisasiakirjasta. Se liittyy Saksan, Itävallan ja Unkarin kansalliseen lainsäädäntöön. Säännöksessä säädetään myös tällaisen tuomion tunnustamisesta ja panemisesta täytäntöön.

2.7 Siirtymäsäännökset

Siirtymäsäännöksistä säädettäisiin asetuksen 77 artiklassa. Artiklan mukaan asetuksen säännöksiä sovellettaisiin ainoastaan sellaisiin oikeudenkäynteihin, jotka on pantu vireille, ja sellaisiin virallisiin asiakirjoihin, jotka on laadittu sen jälkeen kun uudelleen laadittu toisinto asetuksesta on tullut voimaan.

Oikeudenkäynteihin, jotka on pantu vireille, ja sellaisiin virallisiin asiakirjoihin, jotka on laadittu ennen kuin uusi asetukset on tullut voimaan, sovellettaisiin tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevan III luvun 2 ja 3 jakson säännöksiä.

2.8 Asetuksen suhde muihin säädöksiin

Asetuksen suhteesta muihin säädöksiin säädettäisiin VII luvun 78—84 artiklassa. Säännösten sisältö vastaisi kutakuinkin nykyisen Bryssel I asetuksen siirtymäsäännöksiä.

2.9 Loppusäännökset

Loppusäännökset ehdotetaan otettavaksi asetuksen VIII lukuun (85—93 artikla). Asetusehdotuksen 85 artiklan mukaan asetuksen säännökset eivät vaikuta työntekijöiden ja työnantajien tai näiden järjestöjen oikeuteen ryhtyä etujensa puolustamiseksi työtaistelutoimiin, erityisesti oikeuteen mennä lakkoon tai ryhtyä muihin toimiin, unionin lainsäädännön sekä kansallisen lain ja käytäntöjen mukaisesti.

Ehdotuksen 86 artiklassa säädettäisiin, mitä tietoja kansallisesta lainsäädännöstä jäsenvaltioiden on toimitettava Euroopan yksityisoikeudelliselle verkostolle. Vastaavasti säädettäisiin asetuksen 87 artiklassa komissiolle toimitettavista tiedoista. Asetuksen 88 artiklan mukaan komissio voisi delegoiduilla säädöksillä tehdä muutoksia asetuksen I, II, V, VI ja VII liitteisiin. Delegoinnista ja siihen liittyvistä menettelyistä säädettäisiin 89—91 artiklassa.

Asetuksen 92 artiklassa kumottaisiin nykyinen Bryssel I asetus sekä eurooppalaisesta täytäntöönpanoperusteesta annettu asetus (EY) N:o 805/2004). Asetuksen 93 artikla sisältäisi voimaantulosäännöksen.

2.10 Liitteet

Asetukseen esitetään otettavaksi huomattava määrä liitteitä. Liite I sisältäisi todistuseli sertifikaattilomakkeen, joka olisi liitettävä sellaisiin siviilituomioihin, joiden osalta täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista ei edellytetä. Liite II sisältäisi lomakkeen, jolla haettaisiin 45 artiklan mukaista poissaolotuumion uudelleentarkastelua. Liite XI taas sisältäisi nykyisen ja uudelleen laaditun Bryssel I asetuksen säännösten välisen vastaavuustaulukon.

3 Ehdotuksen oikeusperusta ja suhde toissijaisuusperiaatteen

Ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 67 artiklan 4 kohtaan ja 81 artiklan 2 kohdan a, c ja e alakohtaan. Edellyttäen, ettei ehdotuksessa esitetyistä poissaolotuumion uudelleentarkastelua koskevista säännöksistä seuraa muutoksia jäsenvaltioiden kansallisiin muutoksenhakumenettelyihin, ehdotus on toissijaisuusperiaatteen mukainen.

4 Vaikutukset Suomen lainsäädäntöön

Komissio ehdottaa, että Bryssel I asetuksen toimivaltasäännöksiä sovellettaisiin myös sellaisissa siviili- ja kauppaoikeudellisissa

asioissa, joissa vastaajalla ei ole kotipaikkaa jäsenvaltiossa. Näissä asioissa sovelletaan tällä hetkellä kansallisia toimivaltasäännöksiä. Suomessa uudistuksesta seuraisi, ettei oikeudenkäymiskaaren 10 luvun 18 §:n 1 momentin 1—3 kohdassa sekä 2 momentissa olevia toimivaltasäännöksiä enää sovellettaisi sellaisissa siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa, joissa vastaajalla on kotipaikka muussa kuin jäsenvaltiossa ja jotka kuuluvat Bryssel I asetuksen aineellisen soveltamisalan piiriin. Oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin sekä oikeussuojan saattavuus turvattaisiin kuitenkin asianmukaisesti asetusehdotuksen II luvun 8 jakson säännöksissä toissijaisesta toimivallasta sekä varatoimivallasta. Yhdenmukaiset toimivaltasäännökset selkeyttävät oikeustilaa. Valtioneuvosto pitää tämän vuoksi ehdotusta asianmukaisena.

Asetukseen ehdotetaan otettavaksi yhdenmukaiset säännökset takaisinsaannista poissaolotuumioon (uudelleentarkastelu) sekä niin sanotusta *ordre public* -riitauttamisesta. Säännösten, etenkin uudelleentarkastelun suhde kansallisiin takaisinsaanti- ja muutoksenhakumenettelyihin ei ole selkeä. Valtioneuvosto ei tämän vuoksi voi vielä tältä osin lausua ehdotuksen vaikutuksista kansalliseen lainsäädäntöön.

5 Ahvenanmaan toimivalta

Lainkäyttöön ja tuomioiden täytäntöönpanoon liittyvä sääntely kuuluu Ahvenanmaan itsehallintolain (1144/1991) 27 §:n 23 kohdan mukaan valtakunnan lainsäädäntövaltaan.

6 Ehdotuksen kansallinen käsittely ja käsittely EU:ssa

Asetusehdotus on ollut suppealla lausunkierroksella. Ehdotuksesta annetut lausunnot olivat pääosin myönteiset, joskin eräissä lausunnoissa edellytettiin ehdotuksen selkeyttämistä. Lausunnoissa korostettiin myös sitä, että asetuksen, erityisesti täytäntöönpanoa koskevien säännösten ja lomakkeiden on oltava käytännönläheiset ja helposti sovellettavat.

Asetusehdotus on käsitelty oikeudelliset kysymykset –jaostossa (jaosto 35) kirjallisesti.

Asetusehdotusta koskevat neuvottelut on aloitettu EU:n oikeus- ja sisäasiainneuvoston alaisessa yksityisoikeusasioden komiteassa helmikuussa 2011, jolloin komissio esitteli ehdotuksen. Ehdotus on myös esitelty OSA-neuvostossa 24—25 päivänä helmikuuta 2011.

7 Valtioneuvoston kanta

Valtioneuvosto kannattaa eksekvatuurista luopumista Bryssel I asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuomioiden tunnustamisessa ja täytäntöönpanossa. Valtioneuvosto puoltaa myös ratkaisua, jossa eksekvatuuri säilytettäisiin toistaiseksi ryhmäkanne- ja kunnianloukkaustuomioiden täytäntöönpanossa.

Eksekvatuurista luopuminen ei kuitenkaan saisi heikentää asianosaisten oikeusturvaa. Asetukseen on sisällytettävä asianmukaiset oikeusturvatakeet. Komission ehdottamien täytäntöönpanovaiheen oikeusturvatakeiden

suhde kansallisiin menettelyihin on epäselvä. Ehdotusta on tältä osin selkeytettävä.

Valtioneuvosto tukee alustavasti ehdotettuja muutoksia asetuksen toimivaltasäännösten soveltamisalaan, oikeuspaikkasopimuksen asemaan tilanteessa, jossa samaa asiaa ja samoja asianosaisia koskeva oikeudenkäynti on vireillä usean jäsenvaltion tuomioistuimessa sekä väliaikaisia toimenpiteitä ja turvaamistoimia koskeviin säännöksiin. Valtioneuvosto suhtautuu tässä vaiheessa varauksellisesti ehdotukseen sisällyttää välimiesmenettelyä koskevia säännöksiä asetukseen. Valtioneuvosto katsoo muutoksista seuraavan, että Bryssel I asetuksen ja New Yorkissa vuonna 1958 tehdyn ulkomaisten välitystuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevan yleissopimuksen välinen suhde muuttuu epäselväksi.

Bryssel I asetuksen järjestelmä, joka perustuu kattaviin toimivaltasäännöksiin, rinnakkaisten menettelyjen koordinointiin ja tuomioiden liikkuvuuteen, on jo nyt tehokas ja hyvin toimiva. Tämän vuoksi on erityisen tärkeää varmistaa, että säädökseen tehtäväksi ehdotetut muutokset myös käytännössä parantavat järjestelmän toimivuutta.